

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10117** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на СДВР с проц.представител юрк. Н.Г. против Решение № 19267101.09.20г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 102ри състав по НАХД № 17716/19г, с което е отменен Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 2808871/05.06.19г, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на Д. А. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 420.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити доводи за мат.незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение, като се моли за отмяната му, потвърждаване на ел.фиш и присъждане на юрк.възнаграждение.Сочи се, че факт.обстановка е установена от доказателствата по делото, съобразена е била норм.уредба към датата на нарушението и наказанието е правилно индивидуализирано. Оспорва се извода на СРС, че при наличието на контролен орган при заснемане на нарушението е следвало да се състави АУАН, а не ел.фиш. С изменението на ЗДвП съгл. ДВ бр. 19/13.03.15г /съобразено с ТР № 1/14г на ВАС/ към “автоматизирано техн.средство” се добавят и мобилните камери, прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от

пътя, установяващи нарушението в присъствието на контролен орган. Оспорва се и извода на СРС за липса на дата на ел. фиш, като същият отговаря по съдържание на изискванията на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП. Оспорва се извода на СРС, че е следвало ел. фиш да се състави на нарушителя, а не на собственика на автомобила, тъй като съгл. чл. 188 вр. чл. 189 ал. 5 от ЗДвП, санкционираният собственик е имал възможност да депозира декларация с данни за лицето, управлявало собствения му автомобил по време на установеното нарушение. В съд. заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Д. А. А. се представлява от адв. Г., която оспорва кас. жалба, счита доводите от нея за неотнормени и неоснователни, а решението на СРС за правилно и законосъобразно, поддържа доводите си от писмените бележки във въззивното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на жалбата и моли за оставяне в сила на въззивното решение. Сочни, че образецът на ел. фиш е одобрен от М-ра на вътр. работи, като не са налице допуснати и останалите нарушения в адм. производство, сочени от СРС.

По силата на препращащата норма на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 63 ал. 1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал. 1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания/не са изложени, твърди се само материална незаконосъобразност/.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо, но за материално незаконосъобразно. Съображенията на К. състав за този извод са следните:

Видно от установената от самия СРС факт. обстановка, мобилната система е въведена в експлоатация и е преминала последваща проверка на техн. средство/т.е. няма установени нередности около функционирането на моб. система;/ посочено е точно кой служител на СДВР е бил в наряда и респ. на чийто служебен полиц. автомобил е била монтирана системата/т.е. няма неяснота кой е издал ел. фиш, както счита СРС;/ ел. фиш е издаден съгл. одобреният от М-ра на вътр. работи образец, като в него е посочена датата на нарушението/която се явява и дата на заснемането и респ. дата на самия ел. фиш едновременно, т.е. ясна е датата на ел. фиш, противно на приетото от СРС/, както и всички останали реквизити по образца; ел. фиш е издаден на собственика на автомобила/като няма постъпила от него декларация по реда на чл. 189 ал. 5 от ЗДвП, че автомобилът е бил управляван от друго лице, т.е. изобщо няма противоречиви данни кой е нарушител, респ. кой следва да бъде наказан според нормите на ЗДвП;/ нормативно е допустимо разликата в отчетената от моб. система

скорост и отразената в ел.фиш да е с 3 км/ч /поради което именно в ел.фиш е посочена скорост от 86 км/ч, при отчетена съгл. снимката скорост от 89 км/ч/, като в ел.фиш е посочена с максималните 3 км/ч по-ниска скорост от заснетата/т.е. В ел.фиш скоростта е посочена максимално в полза на нарушителя, като от заснетата скорост са извадени 3/км/ч/; с изменението на ЗДвП съгл. ДВ бр. 19/13.03.15г /съобразено с ТР № 1/14г на ВАС/ към “автоматизирано техн.средство” се добавят и мобилните камери, прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушението в присъствието на контролен орган/т.е. не е верен правния извод на СРС, че в случая е следвало да се издаде АУАН, а не ел.фиш/; не е било изобщо необходимо да е бил поставен на мястото на моб.станция и стационарен знак “Е 24-Контрол с АТСС” / предвид настъпилите нормативни изменения в тази връзка, това изискване е отпаднало/; има ясно посочване в ел.фиш на кой булевард в [населено място] е било заснето нарушението/поради което извода на СРС за неяснота дали нарушението е извършено в населено място е неправилен/; в ел.фиш е посочено ясно какво е нарушението/нарушение на скоростта/, като е дадена и правна квалификация, при това правилна/което опровергава извода на СРС, че не е ясно описано извършеното нарушение и каква следва да е правната му квалификация/; в направената снимка ясно е посочен режима на действие на моб.система/установяванията на СРС за неяснота на режима противоречат на приложената снимка от моб.система/; в Протокола за използване на системата ясно е посочено, че ограничението на скоростта на мястото на заснемането е 40 км/ч, означено е със знак “В 2б”, който отстои на 200 метра от моб.станция /във въззивната жалба не се оспорва наличието на такъв знак и въведено с него ограничение на скоростта до 40 км/ч, а СРС е събрал доказателства само за наличната светофарна уредба, но не и за наличието на знак “В 2б” - обяснимо е предвид липсата на спор по този въпрос/; съжденията на СРС относно недобра нормотворческа техника на законодателя и несъответствие на одобрения образец на ел.фиш със законовите изисквания не дерогират действащата норм.уредба, респ. одобрения към момента на нарушението образец /всеки дължи съобразяване с тях до отменяната или промяната им / и не могат да обосноват незаконосъобразност на ел.фиш.

К.състав намира решението на СРС за мат.незаконосъобразно, а ел. Ф. за законосъобразен. При този изход на спора, на касатора СДВР би следвало да се присъдят разноски- 80лв. юрисконсултско възнаграждение 63 ал.3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК Административен съд София – град, ХШ-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 19267101.09.20г. на Софийски районен съд , НО, 102ри състав по НАХД № 17716/19г, по касационна жалба на СДВР с вх.№ 21049301/24.09.20г.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 2808871/05.06.19г, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на Д. А. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер

на 420.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: